

det ikke er gjort med det blotte Ord Offentlighed; thi jeg behøver ikke at tilføje, at Baa-beraabelse af Offentlighed vilde være en aldeles utilstrækkelig Hjæmmel til at gøre Brud paa Brevhemmeligheden. Altsaa med det blotte velklingende Ord er det ikke gjort; det var det, jeg vilde bevise ved Sammenligningen. Naar iøvrigt den ærede Taler har henvist til en Analogie af de Erklæringer, som Huusbonden afgiver om sit Tyende, saa troer jeg, at denne Sammenligning ikke er saa ganske heldig, thi det veed dog Enhver, hvor estergivende man er for Fristelsen til enten ikke at sige sin Overbevisning eller sætte den paa Skruer. Det falder mig ind i denne Henseende, hvad der er anført under en tidligere Forhandling, at i den fulde Offentligheds rette Hjem, i England, er det Coutume, at Skudsmaalet udelukkende bestaaer i en Attest om, at A har tjent B fra den Dag til den Dag, og aldrig i Mere, og saa suppleres derved, at det er blevet en ved Sædvane almindelig Forpligtelse i et Privatbrev at besvare en Forespørgsel om Tyendets Forhold. Enhver engelsk Gentleman anseer sig berettiget til at tilskrive Enhversomhelst herom, enten han kender ham eller ikke, og er vis paa at faae Svar. Der cirkulerer mellem Autographsamlere Breve fra Lord Wellington, Pitt, Fox etc., der ikke ere Andet end Studsmaal for Bedkommendes Rubst, Staldkarl osv. Naar den ærede sidste Taler har meent, at det maa overlades til Bedkommendes Skjøn, hvorledes man vil meddele Erklæringen, saa seer jeg ikke, hvorledes det skal gaae med § 1. Ja, ganske vist kan det overlades til Skjøn at meddele sin Erklæring til Bedkommende, naar man ønsker at gøre det, og jeg troer ogsaa, at det kun vilde være temmelig saa Steder, hvor en Anmodning derom vilde møde Modstand; men her er der jo Tale om et Netskrav, og da man det afgjøres, hvorledes dette skal skee Tyldest, om det skal skee ved, at der skal meddeles Afkrifter, eller om det skal skee ved, at man indskrænkede sig blot til, at Erklæringerne komme til at gaae frem og tilbage, om Acter, der ogsaa i højeste Grad kunde vedkomme 2den, 3die, 4de og 5te Mand, skulde uden nogensomhelst Garantie bringes i Hænderne paa den Første den Bedste, der forlangte det, osv., kort sagt no-

get Analogt med de Regler, der ved Retspleien gjælde med Hensyn til Documenters Ublaas. Naturligviis maatte Afgjørelsen derved i høj Grad forhales, uden at derved vilde være opnaaet det Allermindste, naar Fordringerne ikke tillige gik ud paa, at ogsaa de senere Forhandlinger og Brevvekslinger paa samme Maade skulde kunne være et saadant Eftersyn underkastede. Det kan altsaa ikke overlades til Bedkommendes Skjøn; thi saa kunde Bedkommende jo skjønte, at de ikke fandt det nødvendigt at fremlægge andre Documenter end dem, de i de enkelte givne Tilfælde selv maatte ansee det for ønskeligt at fremlægge.

Drejer: Ja, det er blot med Hensyn til den sidste Ytring af den ærede 2den Landstingsmand for 10de Kreds, at jeg skal bemærke, at det vistnok er en Usuldstændighed, at der ikke er aldeles klart og tydeligt bestemt, hvorledes der skal forholdes med Meddelelsen af disse Erklæringer, men det er en Usuldstændighed, der i alt Fald kun kommer til at gaae ud over dem, der ønske at faae Erklæringerne at see, og Noget, der, hvis dette Lovforslag kommer ud, som det foreligger, vil tjene til at gøre Oplyselsen af Loven bekvemmere for de erklæringgivende Autoriteter, da det jo lægges i deres Haand at bestemme, hvorledes de ville lade Bedkommende komme til Kundskab om Erklæringerne og give dem Leilighed til skriftligt at ytre sig derover. Det er altsaa en Usuldstændighed, der især maatte gøre dem, der ønske Loven, utilfredse, og ikke dem, der ere Modstandere af Loven.

Glausen: Jeg har tidligere stemt imod dette Lovforslag her i Thinget, men uden at motivere min Afstemning. Da jeg nu agter at stemme ligesom tidligere, finder jeg Anledning til i al Korthed at fremsætte den Betragtning, der ligger til Grund for min Stemmegivning. Det er vistnok et ganske naturligt Ønske, naar en Mand giver en Ansøgning ind, at han da ønsker at følge Ansøgningen paa hele dens Gang, at have Leilighed til at gøre sig bekendt med de Erklæringer, med hvilke Ansøgningen gaaer ind til Regjeringen. Der kan ogsaa let tænkes Tilfælde, hvor selv ved